



MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

Constel·lació

JORGE DUTOR i GUILLEM MONT DE PALOL



Temporada 2018-19

#LOSMICRÓFONOS. 30 d'octubre. Sala MAC. A les 20 h. 12 €

Y por qué John Cage?. 31 d'octubre i 1 de novembre. Sala PB. A les 19 h. 12 €

Grand Applause. 3 i 4 de novembre. Sala MAC. A les 20 h. 12 €

EVA MEYER-KELLER *Some significance*. 1 i 2 de novembre. Sala OM. A les 20 h, 12 €

MARCOS SIMÕES I SARA MANENTE *TeleVisions*. 3 i 4 de novembre. Sala PB. A les 18 h, 12 €

La constel·lació

En aquesta constel·lació descobrirem el món creatiu d'aquests dos artistes, peces en els marges que ens proposen universos sorprenents

L'humor és el vehicle més ràpid per accedir a les fissures del nostre entorn sense que el públic desconnecti davant la crítica. Per això Guillem Mont de Palol i Jorge Dutor, parella artística formada a Amsterdam l'any 2008, juguen a crear ficcions risibles que en realitat són mirades quirúrgiques a l'entorn de la cultura pop i altres mites de la societat moderna.

“En els nostres últims treballs juguem amb el llenguatge, la semiòtica, el significat i el significant, el so, la fisicalitat del so, allò corpori i el moviment. No ens espanta l'humor coma vehicle per qüestionar els formats de producció, creació, exhibició, interacció i contaminació de la nostra pròpia pràctica artística. Considerem certa dimensió política en els nostres treballs a l'expandir el concepte de coreografia i treballar en els límits de fricció amb altres disciplines artístiques”.

El Mercat els ha invitat a remirar tres de les seves peces i ells han volgut convidar a la seva constel·lació Eva Meyer-Keller, amb les seves obsessions pseudo científiques, i la parella formada per Marcos Simões i Sara Manente, amb un experiment de telepatia.”

*“Hem triat les companyies d'**Eva Meyer-Keller** i de **Marcos Simoes i Sara Manente** perquè les dues propostes giren al voltant del joc com a generador de ficcions. Propostes conceptuals i coreogràfiques aptes per a tot tipus de públic i amb una utilització de l'humor i la ironia especial i idiosincràtica”.*

Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol

Jorge (Madrid, 1979) i Guillem (Girona, 1978) col·laboren junts des del 2008.

Jorge va estudiar a la RESAD de Madrid, és escenògraf i performer. Guillem és coreògraf, ballari i performer. Van començar a treballar junts a Amsterdam, on Guillem va estudiar a la SNDO (School for New Dance Development). Des de llavors han realitzat els treballs: UUUHHH, YO FUI UN HOMBRE LOBO ADOLESCENTE INVENTANDO HORRORES (2009), Y POR QUÉ JOHN CAGE? (2011), #LOSMICRÓFONOS (2013), la pel·lícula THISMOVIE (2013) i l'òpera GRAND APPLAUSE (2016). Junts també han participat en el CABARET del MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona) dirigint el cor DECORUM (cor amateur experimental).

Junts han col·laborat amb altres artistes, com María Jerez BA-DEEDLY-DEEDLY-DEEDLY-DUM, BA-BOOP-BE-DOOP! (2014) i Sara Manente i Marcos Simoes THISPLACE (2014) i Mette Ingvarstsen ALL THE WAY OUT THERE (2011).

Aquests treballs han estat presentats a diversos contextos, com LEAL-LAV, La Laguna (Tenerife), Panorama Festival (Rio de Janeiro, Brasil), La Casa Encendida (Madrid), Antic Teatre (Barcelona), Mercat de les Flors (Barcelona), Festival Escena Abierta (Burgos), AltVigo (Vigo), Short Theatre Festival (Roma), Festival A Ras de Suelo (Gran Canària), Festival NEO (Barcelona), Festival In-presentable (Madrid), Living Room Festival (Madrid), La Alhóndiga (Bilbao), TNT (Burdeos), Festival TNT-Terrassa Noves Tendències (Terrassa), Museo Universitario del Chopo (Mèxic), El Portón de Sánchez (Buenos Aires), La Alhóndiga (Bilbao), Tabakalera (Donosti), CAS (Sevilla), Teatre Principal de Mallorca, Julidans Festival (Amsterdam), FLARE Festival (Manchester), Contemporanea Festival (Prato, Itàlia), Festival 4x4 Chiapas/Mèxic, entre d'altres.

Han rebut el de estructures como: La Porta (Barcelona), BUDA KunstenCentrum (Kortrijk-Bèlgica), WSB (Workspacebrusels-Bruselas), A RAS DE SUELO (Gran Canaria), Melkweg Theatre (Amsterdam), Graner/Mercat de les Flors (Barcelona), entre d'altres.

El 2014 van rebre el premi FAD Sebastià Gasch de les Arts Parateatral, Aplaudiment a la creació emergent.

Els seus interessos artístics se centren en el llenguatge, la materialitat de la veu, el cos i la seva semiòtica, la musicalitat i el ritme. La cultura popular, l'humor i les ganes de crear sentit i discurs del no res són eixos centrals en les seves dramaturgies i coreografies. Donar espai a la imaginació de qui mira és una de les premisses fonamentals en tots els seus treballs.

Com a intèrprets, Guillem ha treballat per a altres creadors, com Xavier Le Roy, Mette Ingvarstsen, Vincent Dunoyer o Andrea Bozic, entre d'altres, i Jorge per a Aitana Cordero i Pere Faura, entre d'altres.

El 2017, Guillem acaba els seus estudis de Kundalini Yoga i comença a desenvolupar la seva faceta de iogui i a cultivar la seva vida espiritual.

Guillem va impartir classes d'Investigació del Moviment i Kundalini Yoga com a professor convidat a la SNDO (School for New Dance Development) d'Amsterdam des del 2012, mentre Jorge dissenya vestuari per a peces coreogràfiques d'altres coreògrafs (Paz Rojo, María Jerez, Jefta van Dinter, Pere Faura, Bea Fernández...) i punxa discos en *garitos molones* de Madrid, Barcelona i d'arreu.

Han participat en el projecte CREADORS EN RESIDÈNCIA 2017-18 que l'ICUB organitza a instituts de secundària de la ciutat de Barcelona. Durant el 2018-19 treballen juntament amb l'artista i performer Cris Blanco preparant els seu primer projecte específicament per a tots els públics que es presentarà al Mercat de les Flors l'abril 2019.

30 d'octubre

#LOSMICROFONOS

Chenoa, Chenoa, Chenoa, Chenoa!!

Shakira, Shakira, Shakira, Shakira!!

Xuxa, Xuxa, Xuxa, Xuxa!!

Cher, Cher, Cher, Cher!!

Whitney Houston va a Amy Winhouse y le dice: Kurt Cobain!

Michael Jackson vestido de Jimi Hendrix compra un kilo de Grace Jones para preparar unas Britney Spears á Le Chic.

Courtney Love sale de fiesta a Opus III con 2 Unlimited y las Spice Girls. Cantan canciones de Daft Punk y se pillan un ciego de Kilye Minogue.

Beyoncé viaja a Rihanna, provincia de Corona, capital de Mecano

donde tienen unas Tina Turners que ya las quisiera para ella Céline Dion.

Freddie Mercury, Depeche Mode, Pet Shop Boys, Kim Basinger, Justin Timberlake i Nicole Kidman enfrente de un cuadro de Madonna.

Sigourney Weaver? Europe pregunta.

Alejandro.... Sanz!!

Sabrina enfadada Rolling Stones Spandau Ballet, Mina, ai!

La Gaynor, la Gaga y la Zeta-Jones: Björk!

A #LOSMICRÓFONOS, Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol se submergeixen en un univers comú, allò que constantement ens rodeja: la cultura pop. Una coreografia de noms, títols de cançons i tornades on els performers suggereixen paisatges en els quals el públic entra en un camp de estranyeses i desviacions, de records personals i associacions salvatges, creant relacions entre els diferents elements proposats.

Como ens podem convertir en micròfons per amplificar el nostre discurs? Com podem empoderar la cultura pop per suggerir ritmes, dinàmiques, sensacions i afectes amb el potencial d'obrir l'ull de l'espectador i les oïdes de qui escolta? Què significa ser pop o popular?

FITXA ARTÍSTICA

Concepte i coreografia Jorge Dutor, Guillem Mont de Palol

Performance Jorge Dutor, Guillem Mont de Palol

Assistència dramàtica Juan Domínguez

Producció Jorge Dutor, Guillem Mont de Palol, Festival TNT Terrassa

Amb la col·laboració WSB Workspacebrussels, Kunstencentrum Buda Kortrijk, Azala, SpazioK Kinkaleri, Dans Hane Istanbul, Graner fàbrica de creació, El Local

31 d'octubre i 1 de novembre

Y POR QUÉ JOHN CAGE?

MUCHA MIERDA, META MIERDA, MULTI MIERDA, MULTI DERMA, DUCHA MIERDA, META DUCHA, MÉTETE EN LA DUCHA, MÉTETE EN LA META, MÉTETE EN LA MIERDA, MÉTETELO POR LA DERMA, MUCHACHO MIERDA, MUCHACHO MUERDE, MUERDE MUCHACHO, MUERDEME EL CACHO, MUDO DE MIERDA, DUERMETE MUCHO, DUERMETE YA!...

Y por qué John Cage? és una performance sobre so i significat en un discurs donat. El poder del so de les paraules. So com a estructura, com a dinàmica que viatja. Discurs sensorial i no significatiu. No volem significar, al contrari, volem designificar per endinsar-nos en el terreny d'allò sensitiu, d'allò relacional, d'allò perceptiu y d'allò corpori. En aquesta performance, el discurs pot ser qualsevol discurs. No és important el que diem, sinó com ho diem, quines eines musicals i coreogràfiques fem servir per destrossar el text i submergir-nos en el treball de l'interpret suggerint i surfeiant per les ones de l'imaginari.

FITXA ARTÍSTICA

Creació i performers Jorge Dutor, Guillem Mont de Palol

Producció Antic Teatre – Adriantic

Amb el suport Espacios Comodos de La Porta (Barcelona) i A ras de suelo (Las Palmas de Gran Canaria)

3 i 4 de novembre

GRAN APPLAUSE

Imaginem per un moment que l'òpera Carmen de Bizet fos una peça de museu. Ara imaginem que aquesta obra expositiva cobrés vida de la mà d'artistes contemporanis com Luis Úrculo, Norberto Llopis o Bernhard Willhelm. Això és *Grand Applause*, una exposició en quatre actes o una òpera que recorre quatre sales d'una exposició creada per l'escenògraf i *performer* Jorge Dutor juntament amb el coreògraf, ballarí i també *performer* Guillem Mont de Palol.

Grand Applause es va estrenar al Mercat de les Flors en el SÀLMON festival 2016 i s'ha presentat a escenaris de Mèxic, Manchester o Palma de Mallorca. En paraules dels seus creadors: "Proposem una translació d'un format expositiu a un format performàtic. És un projecte curatorial; una coreografia que recorre una arquitectura virtual d'escala 1:1 basada en la ficció de l'òpera Carmen de Bizet i posa en diàleg el treball de tres artistes: Norberto Llopis en el paper de Carmen, Luis Urculo en el paper de Don José i Bernhard Willhelm com el torero Escamillo. A Grand Applause passem de ser els absoluts protagonistes de les nostres peces a ser un element més de tot un ecosistema en el qual compartim, o diluïm, l'assumpte de l'autoria amb Merimee, Bizet, The Korgis, Reveriano Soutullo, Juan Vert, Luis Cobos, Héroes del Silencio i Rafael Alberti".

FITXA ARTÍSTICA

Performance de Jorge Dutor y Guillem Mont de Palol
Amb obra de Norberto Llopis, Luis Úrculo y Bernhard Willhelm
Coordinació tècnica i regidoria Carmelo Fernández
So Carlos Parra y Marcelo Lastra
Tramoia Almudena Sancho
Confecció de telons Paloma Martínez López
Disseny gràfic Miguel Marques
Amb la col·laboració Cor de cambra ARSinNOVA

Produïda per Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol
Amb la col·laboració Graner fàbrica de creació /SÀLMON< Festival, Museo Universitario del Chopo, Estiu en Obres de Las Naves Espai d'Innovació i Creació
Amb el suport Beques a la Recerca i la Creació en els àmbits de les Arts Visuals, dels Nous Sectors Creatius, de les Arts Escèniques, de la Música i el Pensament de la Generalitat de Catalunya

Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol han triat per presentar dins de la seva constel·lació els dos següents espectacles:

1 i 2 de novembre

EVA MEYER-KELLER

Some Significance

Àtoms, electrons o la doble hèlix de l'ADN: els models científics influeixen de manera autoritzada en com percebem el món. Sovint ni tan sols pensem en ells com a tals, tan profundament els hem interioritzat. Els models no només descriuen la realitat, sinó que creen la seva pròpia.

Compleixen amb el seu propòsit ostensible d'explicar la realitat, produint ficcions destinades a ajudar-nos a destinar un món massa complex amb les nostres limitades possibilitats cognitives. A *Some Significance*, Eva Meyer-Keller, juntament amb altres tres artistes intèrprets, converteixen l'escenari en un estudi de fabricació de models laboriosos. Què succeeix quan les imatges icòniques, que tan fàcilment es tornen dogmes, són catapultades de sobte a un camp performatiu d'experimentació, aterrant en cossos humans entre martells perforadors, botelles de condicionador de teles i llençols ajustables?

L'objectiu no és fer repliques "correctes", sinó transgressions i transferències insolents, plaents i no involuntàries. Alguns experiments de *Some Significance* amb les possibilitats d'endreçar i desendreçar allò que (creiem que) coneixem. Com en gran part del treball d'Eva Meyer-Keller, els objectes quotidians es converteixen en còmplices en un joc coreogràfic amb els significats inscrits d'objectes materials i immaterials.

Eva Meyer-Keller viu i treballa a Berlín. Treballa a la interfície d'interpretació i d'art visual. Abans de graduar-se a School for New Dance Development (SNDO) (SNDO) d'Amsterdam, va estudiar fotografia i art visual a Berlín (HdK) i Londres (Central St. Martins i Kings College).

La seva obra artística es caracteritza per la seva minuciosa atenció al detall. Eva utilitza sovint objectes quotidians del seu entorn més immediat, coses que troba a casa, al supermercat o al cobert d'eines. Això, inevitablement, li dona al treball una estètica obsessiva i domèstica. El seu mètode de treball es caracteritza per un desconeixement constructiu per a la imposició de qualsevol límit entre arts visuals i performatives. El seu treball comprèn les performances DEATH IS CERTAIN (2002 interpretada en més de 200 espais de tot el món), PULLING STRINGS (KunstenFestivaldesArts, Brussels, 2013), les instal·lacions VOLKSBALLONS (2004 Palast der Republik, 2013 Centre Pompidou-Metz) i HANDMADE (NGBK Berlín, Bonniers Konsthall Stockholm, Palais de Tokyo París). Eva desenvolupa projectes en solitari i en col·laboració amb altres artistes, com Uta Eisenreich, Sybille Müller i Kate McIntosh. També es presta com a assessora i intèrpret a altres coreògrafs i treballa com a assessora dramaturgic. Ha treballat amb Baktruppen, Jérôme Bel, Christine De Smedt/ les Ballets C de la B (9x9), Juan Dominguez, Kate McIntosh i Agnes Meyer-Brandis. Des de 2010 és docent en diversos programes de titulacions a tot Europa.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte, interpretació Eva Meyer-Keller /

Cocreació, interpretació Sheena Mc Grandles, Tamara Saphir, Annegret Schalke /

Música Rico Lee /

Dramatúrgia, text Constanze Schellow /

Col·laboració científica Alexander Carmele /

Il·luminació Annegret Schalke /

Director tècnic Björn Stegmann /

Assistent Emilia Schlosser /

Producció Alexandra Wellensiek /

Gira Ann-Christin Görtz / C

oproducció PACT Zollverein (Essen), Sophiensæle (Berlin) Gefördert durch: Hauptstadtkulturfonds. *Un proyecto en el marco de la Alianza de Casas de Producción Internacionales, financiado por el Comisionado del Gobierno Federal para la Cultura y los Medios de Comunicación*

3 i 4 de novembre

MARCOS SIMÕES Y SARA MANENTE

TeleVisions

Hi ha emissors i receptors, i també hi ha públic. Hi ha “creences” i “simulacions”, i també hi ha “màgia”.

Fem màgia creant les regles perquè es produeixi.

Apoderem un objecte, una persona i una situació per mitjà de l'especulació i la predicció, com una “màgia experimental” sense mags.

Simões i Manente conceben aquesta peça com un experiment telepàtic: heu tingut mai una experiència paranormal? Coneixeu algú que tingui habilitats telepàtiques? Heu notat alguna vegada la presència d'un fantasma? O heu tingut una visió premonitòria? Heu sentit a parlar dels viatges astrals?

La telepatia parteix del supòsit següent: i si tots tinguéssim telepatia per enviar-nos missatges els uns als altres? A l'escenari de *TeleVisions*, hi ha dos grups l'un davant de l'altre (el públic que assisteix a l'experiment i els espectadors triats per ser-ne els receptors), amb Simões i Manente al mig com a emissors del missatge. Els emissors envien un missatge: una instrucció que els receptors han dur a terme. Aquest missatge només el pot veure el públic. L'emissor i el receptor es comuniquen «telepàticament» mirant-se als ulls. El receptor fa el que ordena el missatge sense saber quin és el missatge.

La relació triangular que s'estableix entre els actors, el públic i els receptors genera múltiples lectures i maneres de participar en la dinàmica de l'espectacle. Al final, la peça reflexiona al voltant de diferents qüestions: què és una representació, què provoca, com funcionen el virtuosisme i el fracàs, quines són les nostres expectatives.

«Deixem que altres forces entrin en la peça: l'atzar i la comprensió d'un nivell de comunicació diferent del llenguatge. D'aquesta manera apoderem les persones implicades en una col·laboració en la qual tothom es dedica a crear significat.»

Marcos Simões (Portugal, 1975) és coreògraf i actor; viu a Brussel·les. Va estudiar enginyeria civil a l'Institut Superior Técnico de Lisboa. A continuació va fer un curs intensiu a l'SNDO i va seguir el programa de dansa contemporània de la Universitat Miguel Hernández (Altea), on va començar a crear les seves pròpies obres. El 2009 va acabar el programa de postgraduat d'arts escèniques a l'escola a.p.s.s. d'Anvers, on va presentar diverses peces al voltant del concepte «el cos que riu».

Des de 2002 ha creat vídeos i espectacles en solitari o en col·laboració amb altres artistes, com Sara Manente, Lilia Mestre, Marcelo Mardones, Hwang Kim i membres del col·lectiu Cabra vzw. Destaquen, entre d'altres, *LaughinGame* (performance – 2009), *LaughingWalk* (vídeo – 2009), *Punch-Line (Decision)* (instal·lació sonora i de vídeo – 2009), *Eskimo* (peça per a 6 intèrprets – 2010), *Totem-a place of contradictions (instal·lació sonora i de vídeo – 2010)*, *Ai! a choreographic project* (performance – 2011/2013), *This Place* (sèrie de performances – 2012/2014), *x: I liked B better / y: I'm 29 too* (performance – 2013), *Rita* (vídeo – 2013), *Processionism - an underground ceremony* (exposició / pel·lícula / performance – 2013/2014), *Elbow Mountain Tooth* (performance – 2014), *TeleVisions* (performance – 2015/2016) i *Lava* (performance – 2016).

Juntament amb Sara Manente ha dirigit tallers sobre la seva obra en diferents acadèmies d'art de Bèlgica (KASK, APASS, ISAC) i de l'estranger (Mezzaninne a Porto i a Corea del Sud). Com a intèrpret ha treballat per a Sara Manente, Kyung Ae Ro, Nada Gambier, Ayelen Parolin i Jordi Galí. El 2018 iniciarà un nou projecte de recerca, «How not to be understood?» i com a intèrpret col·laborarà amb Vania Vaneau en el seu nou projecte *Ora (orée)*.

Sara Manente viu i treballa a Brussel·les com a coreògrafa i intèrpret. La seva obra en solitari se centra en noció de la dansa com a llenguatge (no)performatiu, com per exemple a *Lawaai means Hawaai* (2009) i *Faire un four* (2011). «Barrejar el moviment, la iconografia, la memòria, la percepció espacial, els valors estètics i la singularitat individual» és una manera d'«ampliar la pràctica de la coreografia reduint la distància entre l'artista i l'espectador».

El 2016 va iniciar una recerca al voltant de la relació crítica entre la dansa i el llenguatge, *Spectacles*, integrada per textos escrits, entrevistes, una conferència performance i una pel·lícula 3D, en col·laboració amb Christophe Albertijn, que s'interroga sobre què ens explica la dansa i com hem de parlar de dansa. Des de 2004, ha creat performances, vídeos i projectes de recerca tant en solitari com en col·laboració, sobretot amb Alessandra Bergamaschi: *Democratic forest* (investigació i tallers, 2008/2009) i *To park* (instal·lació i performance, 2008/2010); i amb Ondine Cloez i Michiel Reynaert: *Some performances* (vídeo, 2008) i *Grand Tourists* (projecte experimental *in situ*, 2010).

La temporada 2004-2005 va crear i produir dues peces de dansa en col·laboració amb Marcos Simões i des de 2012 han continuat treballat plegats explorant diferents nocions de col·laboració i la relació amb el públic per mitjà de performances i tallers: *This place* (una sèrie de peces basades en la percepció extrasensorial, amb set parelles artístiques, 2012/2014), *x: I liked B better/ y: I am 29 too* (experiment telepàtic entre Corea del Nord i Corea del Sud, 2013), *TeleVisions* (assajos telepàtics amb el públic, 2015/2016) i *Lava* (espectacle de dansa amb diversos mitjans, 2016). Ha treballat com a intèrpret i col·laboradora amb Juan Domínguez, Kate McIntosh, Aitana Cordero Vico, Marcos Simões, Jaime Llopis, Nada Gambier i Gaëtan Bulourde. És membre fundadora de Cabra vzw.

FITXA ARTÍSTICA

Concepte Sara Manente & Marcos Simões

Performance Sara Manente, Marcos Simões y algunos invitados del público

Producció Hiros for Cabra

Amb el suport BUDA (Kortrijk), CAM2 Móstoles (Madrid), Re:commerce, Bains Connective (Brussel·les)

3 i 4 novembre

Dins de la constel·lació es presentarà la pel·lícula *This Movie*, que forma part del projecte *This Place*.

Marcos Simões y Sara Manente

This Place / This Movie

Platja de Grifeu, Llançà 2013

Amb *This Place*, Marcos Simões i Sara Manente conviden diferents “parelles artístiques” durant dues setmanes a compartir un espai de treball i algunes pràctiques. El projecte consisteix a crear diferents variacions de la mateixa proposta, desplaçant contínuament el projecte, la seva proposició, performativitat i context.

Al principi de cada residència, Manente i Simões i la parella consulten a una tarotista per a parlar sobre el vincle entre la parella per a obtenir respostes a algunes preguntes que remetien al procés de treball i a les decisions a prendre.

Com a punt de partida ells proposen a cada parella el mateix kit de pràctiques, creat a partir d'experiències de percepció extra sensorial que desenvolupades i gravades per Manente i Simões, posseeixen la forma de manual d'instruccions per a performance i funcionen com a mètode alternatiu de col·laboració i improvisació. Les pràctiques són el material en brut que serà desplaçat i remodelat amb la parella, en un “objecte performàtic”.

This Place pot ser: l'espai virtual que existeix entre una parella artística, la constel·lació de la trobada entre les dues parelles, l'espai de transmissió, l'enteniment o el mal enteniment mutu o fins i tot, el lloc on la comunicació paranormal pot influenciar el treball.

This Movie és “l'objecte performàtic” en format pel·lícula que resultà de les dues setmanes de residència amb la parella artística Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol, a la casa de vacances de la família de Guillem.

This Movie

Concepte **Sara Manente & Marcos Simões** / Creada i realitzada en col·laboració amb la parella artística **Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol**

This Place

Producció Mokum forCABRA vzw / **Amb el suport** l'Estruch (Sabadell), Workspace Brussel·les, Wp Zimmer (Anvers), Zsenne Artlab (Brussel·les), Kunstencentrum BUDA (Kortrijk), Ramdam (Lió) / **Suport a la recerca** Iniciativa per al desenvolupament de les arts teatrals asiàtiques 2012 / **Amb la participació** Oficina per la capital de Cultura Asiàtica del Ministerio de Cultura, Esports i Turisme de Corea/ **Amb el suport** Comunitat Flamenca / **Agraïments** Bains Connective Brussels, La Poderosa (Barcelona)

A les 19h, sala SG, entrada gratuïta

PREMSA

MERCÈ ROS

93-256 26 14

mros@mercatflors.cat

www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS

Consorci format per



Amb la col·laboració

